

РЕШЕНИЕ

№ 2273

гр. София, 27.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 16.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **7111** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК, във връзка с чл. 50, ал. 1 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО – отм. с ДВ бр.98 от 13.12.2019 г., но приложим към процесното решение/.

Образувано е по жалба от Фондация за защита на традиционното сирене на К., наречено „Н.“, /F. for the P. of the T. C. of C. named N./, К. със седалище и адрес на управление: А. А. 6 СУ-1421 Н., К., чрез представител по индустриална собственост /ПИС/ адв. Е. М. срещу Решение № 64 / 19.03.2018 г. на Председателя на Патентното ведомство на Република България, в частта, с която на основание чл.46, ал.4, ал.5 и ал.6 от ЗМГО /отм. с ДВ бр.98 от 13.12.2019 г., но приложим към процесното решение/ е отхвърлено искането на Фондацията за заличаване регистрацията на марка с рег. № 88566 С. S., с притежатели [фирма], [населено място] и ТОВ „Евро Ф. У.“ в частта относно стоките от клас 30 на Международната класификация на стоките и услугите /МКСУ/ „закваски, какаови напитки, напитки от кафе с мляко, овесена каша с мляко /за хранителни цели/, шоколадови напитки с мляко, замразено мляко /сладолед/, горчица, сосове /подправки/“ и от клас 32 от МКСУ „плодови напитки и сокове, сладки кремообразни напитки /безалкохолни плодови напитки/, квас /безалкохолна напитка/“.

Жалбоподателят, Фондация за защита на традиционното сирене на К., наречено „Н.“, чрез адв. М., твърди, че решението, в оспорената му част е незаконосъобразно.

Излагат се твърдения за незаконосъобразно приложение на основанието за заличаване по чл.26, ал.3, т.1, във връзка с чл.12, ал.1, т.2 от ЗМГО, като се сочи, че заключението на административния орган за липсата на сходство между стоките на процесната марка и стоката „сирене“, за която е регистрирана по-ранната марка, са неправилни. Твърди се, също така, че е незаконосъобразно приложено и основанието за заличаване по чл.26, ал.3, т.1, във връзка с чл.12, ал.3 от ЗМГО, като се сочи, че заключението на административния орган за това, че молителят не е доказал придобитата чрез употреба отличителност на по-ранната марка, както и статута ѝ на ползваща се с известност е неправилно. Иска отмяна на решението и моли за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата, Председателят на Патентното ведомство на Република България, се представлява от юрк. Б., оспорва жалбата. Счита, че оспореният административен акт е постановен в съответствие със закона. Моли жалбата да бъде оставена без уважение, а решението, в оспорената му част – потвърдено, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересована страна [фирма], [населено място], не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Заинтересована страна ТОВ „Евро Ф. У.“, чрез ПИС за България Р. С., не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

В производството не участва прокурор от Софийска градска прокуратура, която също така е уведомена за него.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол пред настоящия съд, от лице с активна процесуална легитимация и в рамките на специалния тримесечен срок.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

Обжалваното решение на Председателя на Патентното ведомство на Република България е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 46 от ЗМГО /отм. ДВ, бр.98 от 13.12.2019 г./ и в предписаната от закона писмена форма, съответно мотивиран с фактическите и правни основания, послужили за издаването му.

По изложените съображения, не са налице основания за отмяна / обявяване на нищожност по чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

При преглед на проведената административна процедура съдът не установява наличието на съществени процесуални нарушения, които да налагат отмяната на решението съгласно чл.146, т.3 от АПК.

При постановяване на акта е спазена предвидената в разпоредбите на чл.42 – чл.46 от ЗМГО /отм. ДВ, бр.98 от 13.12.2019 г./ процедура, дадена е възможност за участие на всички заинтересовани страни и становищата им са обсъдени от административния орган.

Въпреки горното, съдът установява неправилно приложение на материалния закон, което е основание за отмяна на решението по чл.146, т.4 от АПК.

Процесната марка е словна марка с рег. № 88566 С. S., заявена за регистрация на 04.07.2013 г. и регистрирана на 02.06.2014 г., със срок на закрила до 04.07.2023 г. и притежатели [фирма] и „Евро фуудс У.“.

Същата е регистрирана за:

- стоките от клас 29 на МКСУ: мляко и млечни произведения; хранителни масла и мазнини; сирене; кашкавал; сирище; сметана /млечни произведения/; соево мляко млечни заместители/; масло; извара; млечни шейкове; млечни напитки /с преобладаващо съдържание на мляко/; егног /напитка от яйца, мляко и захар) /безалкохолен/; бита сметана; кефир /млечна напитка от ферментирало мляко/; кисело мляко; суроватка,

- стоки от клас 30 на МКСУ: замразено кисело мляко /замразени сладкарски глазури/; закваски; какаови напитки с мляко; напитка от кафе с мляко; овесена каша с мляко /за хранителни цели/; шоколадова напитка с мляко; замразено мляко /сладолед/; замразени сладкарски продукти; горчица; сосове /подправки/;

- стоки от клас 32 на МКСУ: плодови напитки и сокове; сладки кремообразни напитки /безалкохолни плодови напитки/; суроватъчни напитки; квас /безалкохолна напитка/; бадемово мляко /напитка/; фъстъчено мляко /безалкохолна напитка/.

Фондация за защита на традиционното сирене на К., наречено Н. е притежател на колективна марка на ЕС с рег. № 1082965 Н., заявена на 22.02.1999 г., регистрирана на 14.07.2000 г., със срок на закрила до 22.02.2019 г. ,регистрирана за стоките „сирене“ от клас 29 на МКСУ.

С искане вх. № 70069611 от 28.04.2017 г., Фондация за защита на традиционното сирене на К., наречено Н. е поскала от ПВ на РБ да бъде заличена регистрирана словна марка с рег. № 88566 С. S., за стоките от класовете 29, 30 и 32, за които е регистрирана, на три основания, а именно:

1. на основание чл. 26, ал.1, вр. чл. 11, ал.1, т.7 от ЗМГО;
2. на основание чл.26, ал.3, вр. чл.12, ал.1, т.2 от ЗМГО;
3. на основание чл.26, ал.3, вр.чл.12, ал.3 от ЗМГО.

Съгласно чл.26, ал.1 от ЗМГО, регистрацията на марка се заличава, когато е извършена в нарушение на изискванията на чл.2 или чл.11 от закона, а съгласно чл.26, ал.3 от ЗМГО, регистрацията на марка се заличава и когато марката е регистрирана в противоречие с чл.12 от ЗМГО.

Всички, посочени по-горе, а и впоследствие разпоредби на ЗМГО са от отменения с ДВ бр.98 от 13.12.2019 г., но приложим към процесното решение закон.

С процесното Решение № 64 / 19.03.2018 г. Председателят на Патентното ведомство на Република България, е разгледал искането на трите, посочени от молителя, основания.

Като краен резултат административният орган е:

ЗАЛИЧИЛ регистрацията на марка с рег. № 88566 С. S., с притежатели [фирма], [населено място] и ТОВ „Евро Ф. У.“ всички стоки от клас 29, както и за стоките „замразено кисело мляко /замразени сладкарски глазури/; замразени млечни сладкарски продукти“ от клас 30 и за стоките „суроватъчни напитки; бадемово мляко /напитка/; фъстъчено мляко /безалкохолна напитка/“ клас 32, за които е регистрирана.

ОТХВЪРЛИЛ искането на Фондацията за заличаване регистрацията на в частта, относно стоките от клас 30 на МКСУ „закваски, какаови напитки, напитки от кафе с мляко, овесена каша с мляко /за хранителни цели/, шоколадови напитки с мляко, замразено мляко /сладолед/, горчица, сосове /подправки/“ и от клас 32 от МКСУ „плодови напитки и сокове, сладки кремообразни напитки /безалкохолни плодови напитки/, квас /безалкохолна напитка/“.

Решението в частта, с която се заличава частично регистрацията на марката, като необжалвано от заинтересованите страни е влязло в сила.

Предмет на оспорване в настоящото производство е решението в отхвърлителната му част по отношение на онези стоки, за които регистрацията на марката не е заличена, а именно:

- от клас 30 на МКСУ „закваски, какаови напитки, напитки от кафе с мляко, овесена каша с мляко /за хранителни цели/, шоколадови напитки с мляко, замразено мляко /сладолед/, горчица, сосове /подправки“ и

- от клас 32 от МКСУ „плодови напитки и сокове, сладки кремообразни напитки /безалкохолни плодови напитки/, квас /безалкохолна напитка“.

Законосъобразността на решението в тази му част също следва да бъде разгледано на трите основания, на които е било направено искането за заличаване.

По отношение на искането за заличаване на основание чл. 26, ал.1, вр. чл. 11, ал.1, т.7 от ЗМГО / „марка, която може да въведе в заблуждение потребителите относно естеството, качеството или географския произход на стоките или услугите“/, следва да се отбележи, че законосъобразността на произнасянето на административния орган не е оспорена в жалбата.

Между страните няма спор, че това основание за заличаване е приложимо само спрямо стоката „кашкавал“ / вид твърдо сирене, претърпяло процес на чедъризация“/ от клас 29 от МКСУ на процесната марка, както е приел и Председателят на ПВ на РБ, с който извод е съгласен и съдът.

По отношение на искането за заличаване на основание по чл.26, ал.3, вр. чл.12, ал.1, т.2 от ЗМГО на регистрацията за стоките, предмет на процесния спор, административния орган е приел, че не е налице идентичност и сходство между тях и стоката на по-ранната марка „сирене“, с оглед на което не е изпълнен фактическият състав.

Предпоставките по това основание за следните: 1. по-ранно право върху марка; 2. идентичност или сходство между по-ранната марка и процесната; 3. идентичност или сходство между стоките на процесната марка и на по-ранната; 4. вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка.

Първите две предпоставки са безспорни между страните. Налице е и по-ранно право върху марка, както и сходство между марките / визуално – в средна степен, фонетично – в по-висока от средна степен и смислова идентичност/.

Спорът е по отношение на третата предпоставка, а четвъртата се изследва само при наличие на предходните три.

По отношение на липсата на сходство между стоките на процесната марка / в обжалваната част на решението, а именно от клас 30 на МКСУ „закваски, какаови напитки, напитки от кафе с мляко, овесена каша с мляко /за хранителни цели/, шоколадови напитки с мляко, замразено мляко /сладолед/, горчица, сосове /подправки“ и от клас 32 от МКСУ „плодови напитки и сокове, сладки кремообразни напитки /безалкохолни плодови напитки/, квас /безалкохолна напитка“/ и на по-ранната марка – „сирене“ съдът приема следното:

Счита за неправилно и немотивирано заключението на административния орган, че стоките „закваски“ не са сходни със стоките „сирене“. Стоките „закваски“ са предназначени за приготвяне на млечнокисели продукти и представляват бактериални култури, концентрирани в млечна среда. Те се използват за производство и при домашно приготвяне на сирена. Предвид горното, като свързан продукт със стоките „сирене“ / специфичен продукт, който се влага и при производството на сирене/,

стоките „закваски“ на процесната марка са сходни, макар и в ниска степен на стоката на по-ранната марка „сирене“.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че стоките „какаови напитки с мляко, напитки от кафе с мляко; овесена каша с мляко /за хранителни цели/; шоколадови напитки с мляко;“ на процесната марка също са сходни на стоката на по-ранната марка „сирене“, тъй като продукта се прави от мляко, а при приготвяне на стоките от процесната марка също се използва мляко. , Независимо, че има мляко, в тези напитки и храни млякото не е преобладаваща, а допълваща съставка. Предназначението и методи им на производство се различават от тези на сиренето и не са сходни на него.

Неоснователно е и твърдението, че стоките „горчица и сосове /подправки/“ са сходни на стоката „сирене“ на по-ранната марка, тъй като са хранителни продукти, каквото е и сиренето, а освен това се консумират заедно със сирене, поради което са допълващи се стоки. Предназначението и методи им на производство се различават от тези на сиренето. Тези стоки не са взаимно свързани и допълващи се. Фактът, че някои от тях могат да се консумират съвместно със сиренето например посочените от молителя горчица и сосове, в случая не е от значение, предвид изброените съществени различия между сравняваните стоки, и не може да обоснове сходство помежду им (в този смисъл решение от 26.10.2011 г. по дело T-72/10, N., § 35).

Не са сходни със стоките „сирене“ и стоките „квас /безалкохолна напитка/“ Квасът представлява слабоалкохолна напитка, получена на базата на ферментации на дрожди. Обикновено той се произвежда от различни видове брашно или хляб и вода, а не на основата на мляко. Квасът утолява жаждата благодарение на съдържащата се в него млечна и отчасти оцетна киселина. Между квасът и стоката „сирене“, за която е защитена по-ранната марка, не е налице идентичност или сходство, предвид, различно естество напитка, респ. твърд продукт, и предназначение, което имат тези стоки, удовлетворяващи различни нужди на потребителите от течности, респ. храна. Също така те, се предлагат за продажба на различни места и не се произвеждат от един и същ производител.

Неоснователно е и твърдението в жалбата, че стоките на процесната марка „плодови напитки и сокове; сладки кремообразни напитки /безалкохолни плодови напитки/“ са сходни на стоките на по-ранната марка „сирене“, тъй като са продукти за човешка консумация, предлагани се в хранителни магазини, които се купуват масово и ежедневно от потребителите. Те не са идентични или сходни на стоките „сирене“, за които е защитена по-ранната марка. Посочените стоки имат напълно различно естество напитки, респ. твърд продукт, и предназначение, като те удовлетворяват различни нужди на потребителите от течности, респ. храна. Тези стоки се предлагат за продажба на различни места и не се произвеждат от един и същ производител. Те не са взаимно свързани и допълващи се продукти.

Съдът не счита за сходни на сиренето и стоките „замразено мляко /сладолед/“ (клас 30 на процесната марка). Тези стоки имат различно естество и предназначение, и удовлетворяват различни нужди на потребителите сладоледът е десерт, респ. сиренето се консумира обикновено с основното ястие. Те също така не са взаимно свързани и допълващи стоки. Не е налице и установена търговска практика, която да показва, че тези стоки могат да бъдат произвеждани от едно и също лице.

Изложеното налага извод, че по отношение на основанието за заличаване по чл.26, ал.3, вр. чл.12, ал.1, т.2 от ЗМГО, в оспорената част на решението същото е

законосъобразно по отношение на всички стоки, с изключение на стоките „закваски“, при които поради обстоятелството, че представлява свързан продукт със стоките „сирене“ / специфичен продукт бактериални култури, концентрирани в млечна среда, който се влага и при производството на сирене/, следва да се приеме, че стоките „закваски“ на процесната марка са сходни, макар и в ниска степен на стоката на по-ранната марка „сирене“.

Следователно по отношение на стоките „закваски“ е изпълнен и третият елемент от фактическия състав на основанието по чл.26, ал.3, вр.чл.12, ал.2, т.1 от ЗМГО.

Доколкото обаче административният орган изобщо не е провеждал изследване на четвъртия елемент / вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка/, като е недопустимо това да става за първи път в съдебната фаза, преписката следва да се върне на административния орган за ново произнасяне.

По отношение на искането за заличаване на основание по чл.26, ал.3, вр.чл.12, ал.3 от ЗМГО на регистрацията по отношение на стоките, предмет на процесния спор, административният орган е приел, че молителят не е доказал, че по-ранната марка на ЕС притежава придобита отличителност и е ползваща се с известност към датата на заявяване на процесната марка за стоките „сирене“ / клас 29/, за които е защитена.

Предпоставките по това основание за следните: 1. по-ранна регистрирана марка; 2. идентичност или сходство между по-ранната марка и процесната; 3. известност на по-ранната марка на територията на РБ към датата на заявяване на процесната за стоките / услугите, за които е заявена; 4. вероятност използването на процесната марка да извлече без основание облаги от отличителния характер или известността на по-ранната марка или да ги увреди.

Тук изрично е казано, че не се изисква наличие на идентичност или сходство между стоките на процесната марка и на по-ранната.

По делото няма спор, че са изпълнени първите два елемента от фактическия състав

По делото е изслушана и приета без оспорване от страните съдебно-маркова експертиза от в.л. Д-р инж. П. И..

От заключението на вещото лице се установява, че марката на ЕС Н., с рег. № 1082965 е словна марка, която от българския потребител се произнася с три срички: ХА-ЛУ-МИ. Сравнителният анализ на двете марки, по-ранната „Х.“ и по-късната „С.“, по отношение на тяхната присъща отличителност, е в полза на по-ранната марка „Х.“. По-късната марка е с асоциативен характер за определена стока (частицата „сир“ (сирене)) и включвала в своето словосъчетание изцяло по-ранната марка. Това налага извода, че по -ранната марка „Х.“ притежава по-висока степен на присъща отличителност в сравнение с по-късната „С.“.

Вещото лице определя присъщата отличителност на марка Н. като средна, а на по-късната „С.“ - като ниска. Посочва, че понятието „придобита отличителност“ се отнася до случаите, в които дадена марка, в следствие на използването си, е придобила висока степен на отличителност по отношение на стоките и/или услугите, които означава. При преценката за наличие на придобита чрез използване отличителност се вземат предвид следните

критерии: степен на известност или признаване на марката в съответната част от обществото, която обхваща действителните или потенциалните потребители на стоката или услугата, както и лицата, заети в съответната разпространителска мрежа и деловите кръгове, ангажирани с дадените стоки или услуги; присъщи характеристики на марката, в това число включва ли тя или не елемент, който има описателен характер по отношение на стоките и/или услугите, за които се отнася; пазарен дял на марката; степен на интензивност, географско разпространение и продължителност на използване и представяне на марката; средствата, вложени в рекламни кампании, популяризиращи марката; частта от потребителите в съответния пазарен сектор, която, предвид елементите, съдържащи се в марката ще идентифицира стоките и/или услугите, които тя означава с конкретен производител; изявления на търговски и индустриални камари или на други подобни търговски и професионални асоциации (Решение СЕС, С-342/97 „L.“, параграф 23).

Експертът сочи, че в обща препоръка за разпоредби, касаещи закрилата на общоизвестни марки, приета от А. на Парижкия съюз за закрила на индустриалната собственост и Генералната асамблея на Световната организация за интелектуална собственост (СОИС) на Тридесет и четвъртата поредица от срещи на А. на страните-членки на СОИС - 20 - 29 септември 1999 г., е отбелязано, че когато една марка бъде определена като добре известна в поне един релевантен сектор на обществеността в страната-член, последната приема марката за общоизвестна. Когато марката бъде определена като известна в поне един релевантен обществен сектор в страната-член, последната може да приеме марката за общоизвестна.

След анализ на материалите, разгледани и преценени поотделно и заедно, вещото лице прави извода, че марката на жалбоподателя Н., с рег. № 1082965, словна, е с висока степен на познатост (разпознаваемост) на пазара. Установено е, че марката на жалбоподателя присъства на пазара на ЕС в рамките на продължителен период от време, повече от 5 години. Освен това, марката на жалбоподателя, която е и по-ранна марка, е регистрирана като марка на ЕС и като такава има единен характер. Единен характер на марка на ЕС означава, че когато се преценява нейната репутация, се изследва и известността на знака и в отделни държави-членки на ЕС. За доказване, че една марка на ЕС се ползва с известност е достатъчно да се докаже, че марка се ползва с известност дори само в една страна членка на ЕС. В настоящия случай марката се ползва с изключително висока степен на познатост и известност на територията на държави-членки на ЕС (Гърция, К., Великобритания, Ш.). Доколкото тя е позната и на потребителите в България, предвид дългогодишното присъствие и широкото разпространение на продукта в нашата страна, следва да се приеме, че марката се ползва с висока степен на познатост и на територията на Република България. Заключение на вещото лице е, че степента на придобита след употреба отличителност на притежаваната от жалбоподателя марка като висока и придобита след употреба отличителност. Марката Н. се е ползвала с

известност на територията на ЕС и към датата на заявката за регистрация на процесната марка - С. S. – 04.07.2013 г.

Съдът кредитира заключението, като счита, че същото е изготвено компетентно, от специалист в съответната област, а същото не е оспорено и по предвидения процесуален ред от която и да е от страните по делото. Напротив, вкл. и процесуалния представител на ответника е със становище за приемането му.

Заключението опровергава констатацията на административния орган за недоказана известност на марката Н. към датата на заявката за регистрация на процесната марка 04.07.2013 г.

Предвид горното съдът счита, че за изпълнен и третият елемент от фактическия състав на основанието по чл.26, ал.3, вр.чл.12, ал.3 от ЗМГО.

Доколкото обаче административният орган изобщо не е провеждал изследване на четвъртия елемент /вероятността използването на процесната марка да извлече без основание облаги от отличителния характер или известността на по-ранната марка или да ги увреди/, като е недопустимо това да става за първи път в съдебната фаза, преписката следва да се върне на административния орган за ново произнасяне.

По изложените съображения, оспореното решение следва да бъде отменено на основание чл.146, т.4 от АПК и съответно преписката върната за ново произнасяне на административния орган.

При новото произнасяне, административният орган във връзка с приложението на фактическия състав на основанието по чл.26, ал.3, вр.чл.12, ал.2, т.1 от ЗМГО само по отношение на стоките „закваски“ следва да обсъди и четвъртия елемент /вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка/, а във връзка с приложението на фактическия състав на основанието по чл.26, ал.3, вр.чл.12, ал.3 от ЗМГО по отношение на всички стоки, предмет на процесния спор следва да обсъди четвъртия елемент/вероятността използването на процесната марка да извлече без основание облаги от отличителния характер или известността на по-ранната марка или да ги увреди/.

Предвид приемането на нов ЗМГО, обн. ДВ бр.98 от 13.12.2019 г., при новото произнасяне същият следва да се съобрази, предвид разпоредбата на §5, ал.2 от ПЗР на закона.

С оглед изхода на спора, на основание чл.143, ал.1 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят разноски, съобразно представения списък по чл. 80 ГПК в размер на 300 лв., от които 50 лв. държавна такса и 250 лв. депозит за вещо лице.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 и чл. 173, ал.2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Фондация за защита на традиционното сирене на К., наречено „Н.“, К. Решение № 64 / 19.03.2018 г. на Председателя на Патентното ведомство на Република България, в частта, с която е отхвърлено искането за заличаване регистрацията на марка с рег. № 88566 С. S., относно стоките от клас 30 на Международната класификация на стоките и услугите „закваски, какаови напитки, напитки от кафе с мляко, овесена каша с мляко /за хранителни цели/, шоколадови напитки с мляко, замразено мляко /сладолед/, горчица, сосове /подправки/“ и от клас 32 на Международната класификация на стоките и услугите „плодови напитки и сокове, сладки кремобразни напитки /безалкохолни плодови напитки/, квас /безалкохолна напитка/“ във връзка с приложението на основанието по чл.26, ал.3, вр.чл.12, ал.2, т.1 от ЗМГО само по отношение на стоките „закваски“ и на основанието по чл.26, ал.3, вр.чл.12, ал.3 от ЗМГО по отношение на всички стоки, предмет на процесния спор, и **ОТХВЪРЛЯ** жалбата в останалата ѝ част.

ВРЪЩА преписката за ново произнасяне на административния орган при съобразяване с указанията, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Патентното ведомство на Република България да заплати на Фондация за защита на традиционното сирене на К., наречено „Н.“, К. разноски в размер на 300 /триста/ лева.

Решението може да бъде обжалвано чрез настоящия пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: